

VOORWOORD	2
WAAROM DIT BOEKJE?.....	2
NIEUWS OVER G.R.B.	3
VERSLAG BENEFIET 11-11-2006.....	4
HEB IK NU EEN GREY OF EEN GALGO?.....	5
DE GREYHOUND	6
DE GALGO ESPAGNOL	6
UIT DE HONDENSCHOOL	7
GEbruik VAN EEN BENCH OF KAMERKENNEL	7
WAAR MOET DE BENCH STAAN?	7
DE HOND AANLEREN DAT EEN BENCH LEUK IS.	7
BELANGRIJKE AANDACHTSPUNTEN BIJ HET GEBRUIK VAN DE BENCH!.....	7
UIT DE DIERENARTSENPRAKTIJK.....	8
VERKLEEDPARTIJ:.....	8
KAALHEID:	8
- JEUK	8
- SCHIMMEL	8
- HORMONAAL	8
WERELDDIERENDAG OP Z'N SPAANS	9
VERHALEN.....	10
DE WINDHOND	10
BARRY EN TOSCA.....	10
MAYA: KONINGIN DER POEZEN.	10
CHRISSY	11
KARMA, ROSIE EN DINGO	12
WANDELINGEN EN EVENEMENTEN:.....	15
10 DECEMBER 2006: OPENDEURDAG G.R.B.:.....	15
28 JANUARI 2007: NIEUWJAARSRECEPTIE:	15
23 FEBRUARI 2007: ALGEMENE VERGADERING	15
18 MAART 2007 - KEMPENWANDELING:	15
10 FEBRUARI 2007 - DE MEANDER TE ROTSELAAR:	16

VOORWOORD

In het begin van 2006 deed het gerucht de ronde dat G.R.B. zou gestopt zijn wegens interne problemen. Niets is minder waar.

Sinds de oprichting van de vereniging 1999 heb ik jammer genoeg vaak moeten ondervinden dat onder alle vijanden, diegene waarmee men bevriend is, de gevaarlijkste zijn.

Uiteindelijk hebben de personen die enkel geholpen hebben om macht en bekendheid te verkrijgen de vereniging verlaten.

Slechts die vrijwilligers die zich het wel en wee van de windhonden aantrekken en werkelijk gemotiveerd zijn, zijn gebleven. Zij hebben ervoor gezorgd dat ik hiermee verderga. Ik ben deze mensen dan ook ontzettend dankbaar.

Maar niet alleen hen, ook elk van jullie, want niets is schijnbaar toeval en elke keer opnieuw zijn het de dieren en hun enthousiaste baasjes die deze periode overbruggen en mij motiveren om verder te gaan.

HIERVOOR MIJN HARTELIJKE DANK AAN IEDER VAN JULLIE

Josephine

Waarom dit boekje?

In samenspraak met de Raad van Bestuur van G.R.B. werd begin dit jaar besloten om het driemaandelijks tijdschrift af te schaffen. De meeste onder jullie begrepen waarom.

Het is altijd de bedoeling geweest met het ledengeld medische kosten te betalen. De uitgave van een tijdschrift en het versturen ervan slorpte echter een overgroot deel van het werkingsbudget op.

Er werd massaal gereageerd op de vraag om jullie e-mailadressen door te geven aan G.R.B.. De bedoeling was een nieuwsbrief via elektronische weg te versturen.

Enkele vrijwilligers hebben heel hard aan gewerkt aan het bijwerken van het ledenbestand waardoor het aantal beschikbare e-mailadressen meer dan verdubbeld is. Dit drukt in de toekomst onze kosten en opent de weg naar meerdere nieuwsbrieven per jaar, wat de communicatie alleen maar ten goede kan komen.

De mensen die echter geen e-mail kunnen ontvangen, bleven hierdoor een beetje in de kou staan. Daarom hebben we besloten om tweemaal per jaar een extra editie uit te geven, waarin alle evenementen staan voor de komende maanden, alsook allerhande info over de evolutie van de vereniging, medische informatie, info over de opvoeding van je hond en verhalen van eigenaars.

Ik hoop dat jullie er met volle teugen van genieten.

Josephine

PS: leden die hun e-mailadres nog niet hebben doorgegeven, vragen wij met aandrang dit te doen op ons e-mailadres: greyhounds.rescue.belgium@telenet.be. Elk nieuw e-mailadres betekent een besparing van ongeveer 10 €. Door je adres door te geven sponsor je de vereniging zonder geld uit te geven!

Zijn er mensen die kunnen helpen met drukwerk, kopies, omslagen, postzegels?
Geef ons een seintje, alle hulp is welkom.

NIEUWS OVER G.R.B.

Misschien hebben jullie het gehoord?!! De laatste en grootste renbaan van Spanje, de beruchte "Conodrimo Méridiana" sloot zijn deuren in februari 2006. Voor de 800 resterende Ierse Greyhounds moest dringend een oplossing gevonden worden. Met de hulp van Greyhounds in Need (Engeland) werden 25 van de Grey'tjes overgebracht naar de kennels van Pep Plans (dierenarts in Barcelona). Daar werden zij klaargemaakt voor adoptie. Eénmaal gesteriliseerd, getest en gechipt werden zij verdeeld tussen G.R.B. en L.E.D.(Frankrijk). Door de vele adoptieaanvragen vroegen we de renbaan om meer greyhounds, maar er werd ons gezegd, dat er geen meer waren ?!!!

Via informanten kwamen we te weten dat 300 jongere greyhounds verkocht werden door hun eigenaars voor "straatrennen" en ongeveer 500 anderen gingen naar verschillende verenigingen.

Ongeveer 22 greyhounds verblijven nog tot op heden in de kennels van Santa Coloma in Barcelona. Gelukkig zijn nu ook deze 22 uiteindelijk vrijgegeven voor adoptie. Ondertussen werden zij overgebracht naar Pep en met de hulp van Greyhounds in Need(Engeland), Greyhounds Rescue Belgium(België) en Levrier En Detresse(Frankrijk) zullen ook zij een warm nest krijgen.

Naar aanleiding van het artikel in de "Sunday Times", waarin stond dat iemand er zijn hobby van gemaakt had om duizenden afgedankte greyhounds te doden, brengen wij nu ook met de hulp van Anne Finch greyhounds over van Engeland.

Op 31 september kwamen de eerste 4 al toe in Calais.

Inmiddels kunnen zij genieten van de liefde en de warmte in hun nieuwe thuis. Bedankt aan Anne, Arthur, Carolyn, Bob Gillings en de eigenaars van de honden, alsook aan al mijn vrijwilligers die dit transport mogelijk maakten.

Ook werken wij nauw samen met "The Irish Board Welfare" die zorgt voor adoptieplanning van verschillende "ex-racers". Deze greyhounds worden in Ierland, nadat zij hun diensten bewezen hebben, afgestaan door hun eigenaars voor adoptie. "The Irish Board" zorgt ervoor dat

allen gesteriliseerd worden en overgebracht naar o.a. G.R.B.

Zo hebben wij de laatste 3 jaar heel wat greyhounds geplaatst van de renbaan in Ierland.

Bedankt aan John Carroll voor het overbrengen en verzorgen van onze greyhounds.

Ook vergeten wij onze galgos(Spaanse windhonden) niet. Op regelmatige basis wordt er gevlogen op Barcelona en Malaga, om telkens weer 5 galgos op te halen en een goede thuis te bezorgen in België. Mijn speciale dank gaat uit naar Virgin Express en mijn vrijwilligers die telkens weer de tijd en de energie vinden om deze vluchten te begeleiden.

Josephine

VERSLAG BENEFIET 11-11-2006

Reeds voor de 5e maal werd in restaurant "De Molen" een diner-spectacle georganiseerd met optreden van onze meters "De Discoqueens". Zij blijven ons steeds verbazen met nieuwe acts en prachtige outfits. De energie die zij steken om onze vereniging te sponsoren wordt enorm gewaardeerd. Het was een schitterende avond, een enthousiast publiek en een spetterende show.

Bedankt aan Gigi, Tootsie, Djingsi en Jana International.

De opbrengst van deze avond zal worden gebruikt voor het overbrengen en verzorgen van onze greyhounds uit Spanje en Ierland.

Eukanuba

Heb ik nu een Grey of een Galgo?

De aantrekkingskracht van windhonden in het algemeen zit voor een groot deel in hun uiterlijk

De sierlijkheid van windhonden blijkt duidelijk uit de volgende foto. Nu begrijpt men waarom de oude Egyptenaren de hond een goddelijke status toekenden.

Anubis

Dit beeldje toont ook duidelijk dat de windhond in duizenden jaren niet wezenlijk veranderd is, een bewijs dat het om een zeer zuiver ras gaat. Artiesten hebben de hond vaak een plaatsje toebedeeld in hun kunstwerken. Dit prachtige schilderij van Sir Edwin Landseer, Englands grootste hondenschilder beeldt een Greyhound pur sang af.

Greyhound, Sir Edwin Landseer

Eigenaars van meerdere windhonden zullen deze tekening van Arthur Wardle heel herkenbaar vinden.

Italiaanse windhondjes, Arthur Wardle

De mens heeft de hond voor tal van doeleinden gebruikt, waarbij hij de rassen gekozen heeft die perfect aangepast zijn aan het werk die ze moeten verrichten.

Wedrennen vereisen exemplaren, die een hoge topsnelheid kunnen bereiken. De Greyhound is de formule 1 in de hondenwereld.

Moet ook een topsporter niet met eer en respect behandeld worden? Geef dan ook deze zachtvaardige, lieve Greyhounds, na hun carrière het respect en de rust die zij verdienen.

DE GREYHOUND

Zijn achterpoten zijn langer dan zijn voorpoten.
 Hij heeft een kegelvormige snuit.
 Heeft een vierkante bouw (lengte = hoogte).
 Hij is meestal gespierder dan een Galgo. Je kan je hand tussen zijn schouderbladen leggen omdat hij breder gebouwd is dan een Galgo.
 Vierkante bouw: hoogte = lengte.
 De staart is korter en minder gekruld dan bij de Galgo.
 Zijn oren liggen ver achter het hoofd en zijn, in rust, dicht in mekaar geknoopt.
 Fijne, dichte vacht.
 Schofthoogte 65-70 cm.
 Gewicht 25 - 35 kg.

Zij worden ook wel eens hazewinden genoemd.
 Hazewinden werden aanvankelijk afgericht in Engeland om in de vrije natuur op lopend wild zoals herten en hazen te jagen.
 Zij doen dit op zicht en konden soms snelheden van 50 tot 60 km per uur halen.

Greyhound: kortere snuit, vierkane bouw, oortjes ver achteraan en laag gedragen staart

Een goede windhond moet dus heel snel kunnen rennen.
 Nu wordt de windhond voornamelijk afgericht om deel te nemen aan wedrennen.
 Speciaal afgerichte honden achtervolgen een kunsthaas, die voortgetrokken wordt langs een rail. Deze honden dragen rugnummers en rennen in een "hondenrenbaan", een rechthoekige piste met afgeronde hoeken die een omtrek heeft van 450 meter.
 De honden worden in een box geplaatst die geopend wordt als het startschot gegeven wordt. Ze gaan er dan als een wervelwind van door en achtervolgen de kunsthaas. De hazewind die als eerste de aankomstlijn overschrijdt, is uiteraard de winnaar.

DE GALGO ESPAGNOL

Geboren in Spanje, wordt deze windhond gebruikt voor de hazenjacht.
 Reuen hebben een schofthoogte van 65-70cm.
 Teven hebben een schofthoogte van 60-65 cm.
 Hun hoofd is lang en smal en zij hebben donkere ogen met een levendige uitdrukking. Het hoofd vertoont ook bijna geen *stop* (de knik net voor de aanzet van de ogen)
 Hun neus is lang, oren staan wijderopen dan bij de grey. De structuur van het oor is anders, het kraakbeen is dikker.
 Hun borst is diep en ruim en hun buik opgetrokken.
 Hun rug lang en bijna recht. Zij zijn rechthoekig gebouwd: Lengte is groter dan hoogte.
 Hun staart is lang en sabelvormig.
 Hun vacht is kort en ruwharig en kan alle kleurschakeringen hebben.

Galgo: langere snuit, langer lichaam, bredere uitstaande oren, lange staart met kapstokkrul

Veelal worden de honden, met uitzondering van een paar teven om te fokken, na het jachtseizoen "afgedankt".

Tenzij zij door dierenliefhebbers worden gevonden, hebben deze dieren geen schijn van

Ook wij werken eraan om de status van dit dier te herstellen en hen een nieuwe leven te bezorgen.

UIT DE HONDENSCHOOL

Gebruik van een bench of kamerkennel

Een bench, oftewel kamerkennel of hondenbox, is een metalen kooi die speciaal voor honden is bedoeld. Hoewel een bench helaas niet echt goedkoop is loont de aanschaf ervan toch de moeite.

Veel mensen zien een bench als een lelijk obstakel dat ook nog voorzien is van tralies en vooral dat laatste maakt dat er dan al gauw aan een gevangenis gedacht wordt. Maar voor een hond ligt dit anders. Een bench positief aangeleerd is een veilig hol waarin de hond zich kan terugtrekken.

Honden, die regelmatig met kleine kinderen in contact komen, ervaren al snel dat als het deurtje van de bench dicht is, peuters niet bovenop je kunnen klimmen en/of aan je staart kunnen trekken. Voor een druk hondje dat op alle gebeurtenissen in zijn omgeving moet reageren, is de bench een hulpmiddel om aan zijn noodzakelijke rust en slaap toe te komen. Zindelijkheidsstraining gaat makkelijker, de meeste pups zijn al nest zindelijk, en zullen dus niet zo snel hun behoefte in de bench doen en hoe minder "ongelukjes" de pup heeft hoe sneller hij begrijpt dat wij mensen willen dat hij zijn behoefte buiten doet. De hond kan niets vernielen als hij alleen moet blijven, dus geen kosten voor reparaties aan meubels, vloerbedekking enz. Bij feesten en kinderpertijtjes heeft de hond zijn eigen plek en kan hij niet voor overlast zorgen, of door de kinderen lastig gevallen worden. Bij vakantie en dagjes uit heeft de hond zijn eigen bekende plek mee in de auto, tent of hotelkamer. Dit geeft de hond een veilig gevoel en voorkomt ongelukjes.

Waar moet de bench staan?

Zet de bench in de kamer op een tochtvrije plek, niet direct naast de verwarming.
Zet de bench dusdanig neer dat u de hond, als hij erin zit, kunt zien.

Leg een uitwasbaar kledje in de bench of zet als de hond al een mand gewend is, deze in de bench.

De hond aanleren dat een bench leuk is.

Vanaf het moment dat u de bench heeft neergezet geeft u uw hond al zijn maaltijden in de bench, het deurtje laat u open staan.

Leg er een paar keer per dag wat lekkers in, dit stimuleert uw hond om eens binnen te gaan kijken en doordat hij dan wat lekkers vindt wordt het in de bench gaan beloond.

Gaat het om een pup die nog geen vaste plek heeft leg hem dan iedere keer als hij in slaap valt in zijn bench, niet boos worden als hij er uit stapt, wel consequent terug leggen op het moment dat de pup een andere slaapplek uitkiest.

U kiest een woord dat voor uw hond nog geen betekenis heeft en gaat dat woord gebruiken als commando om de hond naar de bench te sturen, bijvoorbeeld het woordje "plaats".

Let erop dat u alleen het woordje "plaats" gebruikt en niet voor of na dit woord hele zinnen zegt, dit zal uw hond alleen maar in verwarring brengen.

U begint pas het commando aan te leren als uw hond gemakkelijk in en uit de bench loopt. Leg zichtbaar voor uw hond iets lekkers in de bench, wacht tot hij de bench in gaat en geeft dan het commando: "plaats".

Bedenk dat uw hond moet leren wat het commando "plaats" betekent, let dus goed op dat u "plaats" zegt als uw hond met 4 poten in de bench is.

Het in zijn bench zijn is wat u bedoelt met het commando, als uw hond dat goed begrijpt zal hij bij het horen van "plaats" naar zijn bench gaan.

Belangrijke aandachtspunten bij het gebruik van de bench!

Ga niet te snel over tot het dichtdoen van het deurtje, doe dit pas als uw hond regelmatig in de bench gaat liggen slapen.

Blijf uw hond op onregelmatige momenten iets lekkers geven als hij in de bench is, hiermee zorgt u ervoor dat de bench leuk blijft.

Als u weg geweest bent en uw hond in de bench heeft achtergelaten, laat hem dan bij thuiskomst nog even in de bench wachten, zeg hem vriendelijk gedag, maar laat hem niet gelijk los. Hiermee voorkomt u dat uw hond leert dat het zien van de baas aanleiding is om uit de bench te gaan.

Door Angelique van den Berg, Hondenschool

UIT DE DIERENARTSENPRAKTIJK

Verkleedpartij:

Haaruitval, dat is altijd schrikken want bij mensen weet je maar nooit of het haar nog terug komt. Bij dieren gaat het een beetje anders.

Als het kouder wordt, hangen we onze zomercollectie weer in de kast en gaan we op zoek naar iets warmers. Dieren doen eigenlijk iets soortgelijks. Ze wisselen van vacht: een verkleedpartij die heel wat haren in huis oplevert. Niet zo prettig. Zo'n verharing duurt gemiddeld 6 weken. Vaak kiezen mensen voor een kortharige hond om haaroverlast te voorkomen. Net verkeerd! De haren zijn geprogrammeerd om kort te blijven en deze honden verharen eigenlijk het hele jaar door. Er zijn rassen die niet of nauwelijks verharen zoals poedels, terriërs, bouviërs en schnauzers. Wel ben je voor deze rassen wat geld aan de kapper kwijt.

Een wintervacht is mooi te zien bij b.v. pony's. In de zomer hebben ze een mooi, dun glanzend haardek terwijl ze 's winters rondlopen met een dik, dof tapijt om zich heen wat in de regel een paar tinten lichter is dan 's zomers.

Wat is er tegen verharen te doen?

Om het verharen zo vlot mogelijk te laten verlopen, is het goed extra voedingsstoffen voor de huid aan de maaltijd toe te voegen. Verharen gaat vaak gepaard met een droge, schilferige huid waarbij de hond ook vaak wat jeukerig is. De huid heeft in die tijd extra behoefte aan vetzuren. In normale hondenbrokken zijn die onvoldoende aanwezig. Veel vetzuren in droog voer maakt het voer snel ranzig. Er zijn speciale capsules die deze vetzuren bevatten. Ook olijfolie (extra virgin) en zonnebloemolie bevatten dit soort vetzuren. Dosering : één theelepel tot één eetlepel per dag, afhankelijk van de grootte van de hond. Dit 4 tot 6 weken dagelijks geven. Verder is regelmatig kammen en borstelen sterk aan te bevelen om het oude haar te verwijderen. De stofzuiger doet de rest. Ook katten verharen. Dit geeft echter weinig overlast. Wel kun je af en toe een haarbal tegen komen.

Kaalheid:

Net zoals bij mensen zijn er ziektes die kaalheid kunnen veroorzaken. Door de oorzaak aan te pakken, herstelt de vacht zich en komt ook de haargroei weer terug.

Bijvoorbeeld bij honden:

- **Jeuk.** Bij ernstige jeuk (door welke oorzaak dan ook) zal het dier bijten en krabben waardoor er kale plekken ontstaan.
- **Schimmel.** Een schimmelinfectie geeft kale, vaak ronde, plekken die een klein beetje jeuken. De haren breken af.
- **Hormonaal.** Ook bij hormonale storingen kan kaalheid optreden. De bekendste uit die groep zijn :
 - Een te traag werkende schildklier (**hypothyreoïdie**). De vacht wordt heel dun en de huid wordt donkerder van kleur en voelt koud aan.
 - Een te actieve bijnier (**ziekte van Cushing**). Dit levert een heel dunne huid op. Haren die uitvallen groeien nauwelijks meer aan. Het resultaat is een dunne vacht met kale plekken.
 - Een heel bijzondere uit deze groep is de **Sertoliceel tumor**. Reuen kunnen in een testikel een tumor ontwikkelen die plotseling vrouwelijke hormonen gaat produceren. Het resultaat is een kale, olieachtige huid met sterk vergrote tepels.

Aan al deze afwijkingen is wat te doen waarna de kaalheid verdwijnt.

Tenslotte zijn er nog dieren die als skinhead geboren worden. Aan zo'n erfelijk gebrek is natuurlijk niets meer te veranderen. Bij enkele rassen is het juist de bedoeling dat ze kaal zijn, zoals de Mexicaanse naakthond en de Rexkat. Je hebt dan natuurlijk nooit last van haren maar als het aan de kat lag, had hij vast liever een lekkere vacht.

Door Peter de Lint,
Dierenarts (in Spanje)

Werelddierendag op z'n Spaans

De hele wereld heeft op 4 oktober, de sterfdag van Sint Franciscus, werelddierendag gevierd. Het zal u niet verbazen dat de Spanjaarden zo hun eigen invulling aan dierendag geven. Ze vieren het op 17 januari met een dierenzegening.

Als ik in Nederland ben, vragen mensen vaak: 'Zijn Spanjaarden inderdaad zo dieronvriendelijk?' Ja, helaas heeft het merendeel van de Spanjaarden geen oog voor dierenleed. Dat zijn vooral de mensen boven de 30 jaar. Over het algemeen wordt een dier beschouwd als een (soms onwillig) stuk gereedschap. Hoe je daar mee omgaat, moet je zelf weten. Daar mag niemand zich mee bemoeien.

De zorg voor dieren heeft sterk met welvaart te maken. Geloof maar niet dat 50 jaar geleden op het platteland ooit iemand met een hond of kat naar de dierenarts zou gaan. Met een lam of big (in een eierkist) ging men wel, want die hadden economische waarde. Met het toenemen van de welvaart, nam ook de zorg voor kleine huisdieren toe. In Spanje is de welvaart in een korte tijd ontstaan; de zorg voor huisdieren loopt daar nog bij achter. Verder hebben ze het in Spanje niet zo op euthanasie. Een dier dat ligt te lijden, wachtend op z'n einde, wordt hier uit het zicht gelegd, totdat hij dood is.

Wat ik me nog uit m'n jeugd herinner, is dat men dieren niet onnodig liet lijden. In zo'n geval werd de plaatselijke jachtopziener (Pruim) gehaald met het verzoek: 'Ach, Pruum, schiet mie dat huntien of die katte dood, dan hoeft dat diertien niet langer te lijden.' De Pruum wilde dat altijd wel doen, kreeg na afloop een brandewientje met suiker en fietste weer tevreden naar huis in de wetenschap het voor alle partijen weer goed geregeld te hebben.

Behalve tegen euthanasie heerst bij veel Spanjaarden ook weerstand tegen steriliseren/castreren. Is het zuinigheid of laksheid? Ik heb wel eens gedacht dat het met religie/cultuur te maken zou kunnen hebben. Zo van: 'Niet op de stoel van de Schepper gaan zitten.' Daarover nadenkend heb ik nog eens de bijbel nagelezen, waarop op bladzijde 1 de mens wordt aangewezen als beheerder van de schepping. De mens is een soort die alle middelen in zich heeft om een goede parkwachter te zijn. Wat maakt de mens van zijn rentmeesterschap? Vaak hoor ik mensen zuchten: 'Als er een God is, waarom staat hij al dat leed toe?' Doordenkend kom je op het volgende uit. Zou de Schepper niet dezelfde vraag aan de mens stellen?

Terugkomend op de omgang met dieren in Spanje. In de afgelopen 5 jaar heb ik een enorme verandering ten goede zien ontstaan. Vooral de jeugd en de jongere generatie Spanjaarden gaat veelal op dezelfde manier met dieren om zoals wij dat gewend zijn. Een kleine groep is zo gek op z'n 'mascota', dat het zelfs mij wel eens te ver gaat.

In België zijn we gewend dat op Werelddierendag kinderen hun huisdieren mee mogen nemen naar school. De plaatselijke dierenarts wordt uitgenodigd wat te vertellen over verzorging, omgang met dieren, verantwoordelijkheid, geboorte etc. (ik heb het jaren mogen doen). Dit gebeurt in Spanje nog niet. Mocht u dit lezen en kinderen op school hebben, dan lijkt het me een goed idee dit op school eens aan te kaarten.

Door Peter de Lint
Dierenarts (in Spanje)

Verhalen

Verhalen worden gepubliceerd op de verantwoordelijkheid van de schrijver. G.R.B. heeft het recht teksten aan te passen naar leesbaarheid toe en eventueel in te korten.

De windhond

Slapen...
Slapen...
Slapen...
Gapen...
Rechtstaan, rekken, strekken, draaien
Gapen...
En weer verder slapen.

Zoek de hond...

Barry en Tosca

Joepie!! Na drie weken wachten is Tosca, beter bekend als *Tolled*, haar race naam op zaterdag 30-09-2006 aangekomen vanuit Ierland.

De twee eerste nachten is ze heel onrustig geweest in haar nieuwe omgeving maar daarna was het al een beetje beter, ze was nog maar net vijf dagen bij mij en we moesten met haar naar de dokter .

Op 06-10-2006 is ze geopereerd om een klein kwaaltje te verhelpen. Zij had namelijk een scheurtje in een speekselklier . Het gaat nu prima met haar, ze is helemaal terug de oude .

Barry en Tosca

Langs deze weg wil ik laten weten aan de mensen die graag een greytje willen adopteren maar denken dat dat onmogelijk is omdat zij op een appartement wonen: dat gaat gewoon heel goed, hoor. Ik woon zelf op een appartement met Tosca de greyhound en Barry de basset van bijna 4 jaar. Zij kunnen het best met elkaar vinden en als ik weg ben liggen zij alle twee te wachten op de zetel tot ik terug thuis kom .

Ik heb twee lieve schatten van honden .

Ik hoop van harte dat al die lieve dieren een goede en warme thuis krijgen want het zijn echte schatten. Je hebt of krijgt er een speciale band mee. Ik spreek van ondervinding.

Groetjes van Sabina , Barry en Tosca

Maya: Koningin der Poezen.

Al een tijdje waren we aan het overwegen om een Greyke te adopteren. Ik had al contact opgenomen met de voorzitter Josephine en een afspraak gemaakt om te komen kijken naar Greys die nog moesten toekomen, tot we op de site Maya zagen staan. Naar Chris en Patje gebeld, en ja hoor Maya was nog niet geadopteerd.

Op maandag 25 september 06 reden we richting Lummen.

Daar stond ze dan ons Maya, och toch zo schuchter, zo stil, maar ze had meteen ons hart gestolen. We zouden héél veel geduld moeten

hebben, tja waarom niet, zo een schoonheid verdiende dat.

Nu maar hopen dat Maya zich kon aanpassen, thuis wachtte immers ons hondje Jack en het welkomstcomité van maar liefs 6 poezen.

Gevaarlijk om een Grey te adopteren en eigenaar te zijn van 6 poezen? Ik voelde het, dit zou ons lukken.

Toch voor de zekerheid een muilkorfje meegekregen van Chris en véél goede raad. Thuisgekomen deed ik voor alle zekerheid bij het binnenkomen toch maar even het muilbandje aan (ik vond het maar een eng ding, maar ja, je weet maar nooit).

Maya bekeek alles maar niet de katten. (wat voor dingen waren dat....???) Het muilbandje werd dan maar afgedaan en ons Maya ging gewoon in de zetel liggen. De poezenbende ging tot mijn eigen verbazing meteen even kijken wie de nieuwkomer was, geen hoge ruggen, geen geblaas, niks....

Maya gedroeg zich héél rustig tijdens de volgende dagen, geen gejaag achter de poezen en de poezen vonden haar niet eng, dit in tegenstelling tot mijn ander hondje toen hij bij ons arriveerde!!

Maya en de poes

Na 3 weken was er één van mijn poezenbende die besloot dat Maya nu lang genoeg alleen in de zetel geslapen had, dus ging ze er gewoon bij liggen, even hield ik mijn hart vast...maar niks hoor. Al vlug volgde poes 2 en nu... Wie het niet voor mogelijk houdt, moet maar een kijkje komen nemen....

Maya met twee poezen!

Ons Maya is hier de trotse koningin over haar 6 poezenbeestjes, de harem volgt het wel en wee van hun grote vriendin, zowel binnen als buiten. Af en toe wordt er al gespeeld, hoe meer ons "kindje" zichzelf wordt hoe leuker het wordt voor onze poezen. Wie beweerde dat Greys niet bij katten kunnen?

Anneke,
Mamske van Maya, Jack en van Prutske, Margot,
Billy, Yang, Yin en Nikki

Chrissy

Zes jaar geleden lazen wij in de *Woef* een artikel over de mishandelde windhonden uit Spanje. Wij hadden al twee honden: Oscar de Doberman reu en Laika de Border-Afghaan-mix teef.

Een telefoontje naar Josephine vertelde ons dat er dat weekned 15 honden zouden toekomen. Wij hadden ons oog al laten vallen op de foto van Sabrina, een grijs teefje. Die zaterdag hebben wij onze honden in de auto gezet en zijn wij naar Beveren, naar het opvangadres gereden. Er liep daar een doorsnee van de typische Spaanse mishandelingen rond: ontbrekende poten, brandwonden, littekens...

De eerste die ons letterlijk in onze zakken kwam zitten was Chrissy, een grote donkere grey van toen vier jaar.

Wij zijn toch maar een wandelingetje gaan maken met onze eerste keuze Sabrina. Oscar vond het allemaal goed zolang het maar een teefje was. Laika was minder gelukkig en liet dit duidelijk horen. Jammer voor Sabrina dus. Wij hebben het dan geprobeerd met Chrissy. Laika wou direct spelen en gaf Chrissy een mep waarop deze heel timide reageerde

De beslissing was dus gevallen. Om persoonlijke redenen konden wij de hond niet direct meenemen en werd er besloten Chrissy nog een week in de opvang te laten. Het zijn uiteindelijk twee dagen geworden!

Uiterlijk zag Chrissy er goed uit maar zij had problemen met de lever en een stevige arthrose. De dokter heeft onder andere haar rug eens goed *gekraakt*. Achteraf heeft zij nog een hele tijd staan rekken en strekken.

Wekelijks heeft zij haar acupunctuur nodig hetgeen een goed resultaat geeft. Oscar (ondertussen overleden) heeft nooit met haar gespeeld. Hij voelde blijkbaar dat zij te fragiel was voor een Doberman.

Ondertussen is zij tien geworden. Haar donkere pels is bruiner geworden en haar snoet is grijs. Slapen, snoepjes krijgen en schooien aan tafel zijn haar voornaamste bezigheden.

Ondertussen hebben wij er een nieuwe Doberman-pup bij: Nico. Al dat jonge geweld in huis is niet zo naar de zin van de twee oude dames. Nico mag echter veel. Uit dezelfde bak eten, beentjes wegnemen, haar boterham pikken, zolang hij maar van haar tere lijfje blijft.

Een hond met een verleden adopteren kan je wat moeite en extra uitgaven kosten maar je krijgt toch zo veel terug. En ik vind het fijn dat er verenigingen zijn die zich het lot van verwaarloosde dieren aantrekken. Doe zo verder!

Groetjes Viviane

Dag vriend,
Jij telt echt voor mij,
Jij trekt een glanzend spoor door mijn leven,
Ik ben trots je te kennen,
Ik heb zoveel van je gekregen.

Jij bent één van die erg zeldzame soort,
Die men VRIEND noemt.

Karma, Rosie en Dingo

Wij hadden al twee puntneuzen in huis, Karma en Rosie.

Karma heeft slordig afgeknipte oren en een heel rare achterpoot waar we een foto van hebben laten maken. De dierenarts adviseerde er niets

aan doen; een verzameling rare oude breuken die zigzaggend aan elkaar waren gegroeid. Maar Karma heeft er niet de minste last van. Zij scheurt met 70 km/uur over het terrein en die rare achterpoot sjeest gezellig mee. Als ze gaat liggen, ligt die poot soms achter haar, naast haar of op haar kop. Maar ook het liggen en slapen gaat haar prima af.

Karma

Slapen schijnt sowieso een grote hobby te zijn van Galgo's. Rosie is een beetje minder uitbundig en was aanvankelijk erg bang voor mannen, ook voor z'n huidige baasje. Nu niet meer, maar het baasje moet ervoor oppassen niet met luide enthousiaste stem ineens binnen te komen stormen, want dan schrikt ze wel. Rosie was een grote bende toen we haar kregen, vel over been met een lelijke open wond aan een pootje, maar ze is geopereerd en uiteindelijk geheel gerevalideerd.

Rosie

Nu kan ze Karma buiten uitstekend bijhouden en neemt dan na het middagdutje (van 10.00 uur 's ochtends tot 4.00 uur 's middags) vaak zelf het initiatief om stout en lawaaierig te gaan spelen. Dan jut ze de boel op totdat er geen bank of stoel in huis meer veilig is en vliegen de puntneuzen je keet schoppend, piepend en grommend om de

oren. Rosie en Karma kunnen ook heel goed bijna een vogel vangen. Dan zien ze een heel eind weg een duif op het hek zitten en gaan ze allebei heel diep door de voorpoten heen, elleboogjes op de grond, beginnen ze een beetje te trillen en dan ineens – Karma telt af- scheuren ze er blaffend op af. Dat blaffen is niet zo slim, en bovendien kan een vogel naar boven en een Galgo niet dus dat loopt dan ook nergens op uit, maar ze hebben wel lol: Die hadden we toch maar mooi bijna te pakken!

Meubels schrijven wat sneller af als je Galgo's hebt. Er worden hele bankstellen opgekauwd en Karma is heel handig met het ontleden van een rieten bankje. Maar het grote probleem daarbij is dat ze onvoorwaardelijk lief zijn. Ook als ze iets stouts doen. Karma pakt wel eens een appel uit de fruitmand op de keukentafel en komt daar dan heel onschuldig mee de kamer in en gaat naast ons op de bank zitten om een enorme bende met die appel te maken. Maar ze kijkt er dan zo onschuldig bij dat we maar weer niet optreden. Slechte ouders, we weten het, maar Galgo's zijn hartenbrekers.

Toen stond daar de pechvogel van de maand op de site. Eigenlijk al best wel oud voor een adoptie hond. Elf jaar, waarschijnlijk. En niemand wilde Dingo hebben, omdat er ook zoveel leuke pups en jongere honden zijn. Maar wij hebben de knoop doorgehakt en stonden op een winterse nacht in de aankomsthal van het vliegveld van Brussel. En daar kwam, om middernacht, onze aller trouwste en liefste bink uit z'n bench gekropen.

Dingo is een echte kerel, die een nieuw probleem in ons interieur introduceerde, de mega zwiepstaart. Karma en Rosie kunnen ook behoorlijk kwispelen, maar Dingo begint al tegen de muren en meubels te knallen als je de trap afkomt. Dingo is waarschijnlijk een jager geweest want hij wordt erg opgewonden als er op straat een kat voorbij komt. Gelukkig hebben we een hoog hek.

Dingo

Maar Dingo is altijd vrolijk, komt altijd direct naar je toe en drukt zich met groot geweld tegen je aan, waarbij je die staart in de gaten moet houden: klap-klap-klap.

Men zegt dat je een oude hond geen kunstjes kan leren, maar dat is in het geval van Dingo zeker niet waar. Hij had in Spanje altijd in een hok gewoond en plassen deed hij dus buiten het hok. Bij ons aangekomen eigende hij zich een mand toe, z'n nieuwe domein. Maar overal buiten die mand mocht dus geplast worden, net als in Spanje. Tegen de tafelpoot, tegen het door Karma ontrafelde rieten bankje, tegen alle deuren en kozijnen. Wij raakten al licht in paniek. Een oudere hond, waar zijn we aan begonnen, hoe leer je hem dat af?

Maar op advies van 'Greyhound Rescue Josephine' hebben we hem een paar keer een tik op de kont (pets op de poep) gegeven als hij aanstalten maakte. En dat is tot onze verbazing bij drie tikken gebleven. Toen begreep hij het: dit hele huis is eigenlijk mijn nieuwe hok, en echt buiten waar de bomen staan is het echte 'plas-buiten'.

Dingo gedroeg zich de eerste maand als een oudere man, maar is mede door de invloed van de twee doerakken aan een tweede jeugd begonnen. Hij neemt tegenwoordig zelfs soms het initiatief. Zullen we buiten een stukje rennen? Karma en Rosie fel maaierend met de poten, maar Dingo heel soepel zwevend alsof hij in slowmotion loopt. Maar hij kan ze wel bijhouden en als ze zes keer het huis zijn rond geweest, melden ze zich. Karma en Rosie ploffen bewusteloos neer in een fauteuil, maar Dingo moet ons eerst nóg een keer zeggen hoe leuk hij het hier vindt. Hij legt z'n kop op je schoot en kijkt je aan. Hij kan pas weg als hij een zoen op die kop heeft gehad. Dan sukkel hij tevreden de kamer in, zoekt een gemakkelijke stoel uit, gaapt

een paar keer heel uitgebreid en gaat dan –even-
een dutje doen.

Menno en Margriet Kalmann

WIJ ZIJN SPIJTIG GENOEG NIET BIJ
MACHTE ALLES TE
BEANTWOORDEN OF TE
PUBLICEREN.

BEDANKT VOOR ALLE KAARTEN,
FOTO'S EN VERHALEN DIE G.R.B.
IN HET AFGELOPEN JAAR MOCHT
ONTVANGEN.

Wandelingen en evenementen:**10 december 2006: Opendeurdag G.R.B.:**

van 10 tot 18 uur.

Taart, koffie, jenever, winkel, standjes, hot-dogs (!), gezelligheid en veel volk...

Leden, niet-leden: iedereen welkom!

Kijk vooral ook eens in het winkeltje!

28 januari 2007: Nieuwjaarsreceptie:

Restaurant de Molen, Jachthavenweg 2
2050 ANTWERPEN
tussen 14 en 16u

U gratis aangeboden door G R B
Graag een seintje indien u komt.

23 februari 2007: Algemene vergadering

Restaurant De Molen, 20.00 uur

18 maart 2007 - Kempenwandeling:

Dit ten voordele van de honden van Greyhounds Rescue België

Deelname aan de wandeling: 1 euro per persoon
Kinderen gratis

Deze keer trekken we naar de Kempen voor een prachtige wandeling op de **Kesselse Heide** in een mooi natuurgebied.

HONDEN AAN DE LEIBAND!!!!

Samenkomst aan: Taverne De Wijngaerd, Koningsbaan 84, Nijlen B-2560

Iedereen is welkom vanaf 10.30 uur

PARKING IS ER VOORZIEN AAN DE TAVERNE

Er wordt vrij gewandeld vanaf aankomst tot wanneer je zelf wil.

Er zal ook voor gezorgd worden dat er lekker kan gegeten worden.
Het eten kan gereserveerd worden vanaf aankomst en dit de ganse dag door .

Wij hadden gedacht aan:

- Voor de kindjes, curryworst met frietjes; prijs- 5 euro
- Vidé in gezelschap van frietjes; prijs-13 euro
- Hongaarse goulash vergezeld van frietjes; prijs-13 euro
- Vegetarische pasta; prijs-13 euro

Inschrijvingen: via 733-0018602-08

Kempenwandeling -aantal pers.

Inschrijvingen ;tot en met dinsdag 13 maart.

Gelieve tijdig in te schrijven aub.

Met vermelding: welk gerecht!

Routebeschrijving;

Van uit Antwerpen;

Autosnelweg richting Hasselt; men neemt de afrit Herentals –Grobbendonk

Dan naar Nijlen –Lier

Aan de eerste lichten rij je gewoon rechtdoor naar Nijlen.

In Nijlen aan de lichten rij je rechtdoor en ongeveer 30 meter verder ga je rechtsaf.(Kappellebaan)

Daar rij je gewoon rechtdoor tot je aan de linkerkant Taverne De Wijngaerd ziet staan .

Voor degene die uit Hasselt komen nemen Antwerpen(autosnelweg)en volgen gewoon de beschrijving hierboven.

10 februari 2007 - De Meander te Rotselaar:

Plaats afspraak: Vakenstraat 18, 3110 Rotselaar

Uur afspraak: 13.00 uur, vertrek wandeling 13.30 uur

Nadien: taart en koffie aan 4 €, over te schrijven voor 1 februari 2007 op 733-0018602-08

Route:

- E19 richting Brussel, afrit Zemst.

- Richting Hofstade

- Op het kruispunt met de Steenweg Mechelen-Leuven rechtsaf richting Leuven.

- Op rondpunt Kampenhout linksaf richting Haacht

- Vanaf nu pijlen Rotselaar volgen.

- Aan de lichten in Werchter rechtsaf naar Rotselaar Dorp

- Voor boomkwekerij Dioos linksaf naar Rotselaar- Heikant: Meander staat aangegeven (rechterkant)

VirginExpress.com